

ВЕЛИМИР ПЕТРОВ
КРЪЩЕЛНО СЪС ШУШОНИ

chitanka.info

Време е да престанат слуховете около рождената ми дата; подклаждани от все още палавия ми нрав и още по-палавия ми поглед, проникващ и през най-засуканите модни тенденции на дамската текстилна тъкан; слухове — раздухвани от среди, близки до тези на конкуренцията и пожелали анонимност.

Имам безспорно доказателство, че вече съм възмъжал, би трябвало — и поумнял!

Безспорното доказателство открих при последните разкопки в семейния ни тенекиен сейф — Кръщелното ми свидетелство! Попаднах на него случайно, както става при Великите открития, при безплодните предпенсионни издирвания на някакъв регистриран трудов стаж, от художник на свободна практика и още по-свободно препитание.

На лицевата страна, под стандартната църковна гравюра, се съобщава на интересуващите се, че на петия ден от месец априлий... тридесет и девето лето Господне, се е пръкнало отроче от мъжки пол — сиреч Аз! Возприет съм бил от Светия купел, от православната Марийка Топалова (братовчедка ми, вече мома за женене), и ми било дадено името... еди кой си. Там е написано с тиренца между буквите, които сега не ползвам в ежедневието, за икономия на място. Споменава се за поп Никола (помня го — благ старец), като режисьор на кръщението; както и, че това е станало в Русе, Доростоло — Червенска епархия. Има си и печат, номер, подписи — редовна работа; копче не можеш да кажеш!

На гърба на Кръщелното свидетелство има още по-ценна информация, която, вярвам, ще възрадва изследователите ми, а именно:

Голям, красив и морав печат — хералдически шедьовър с коронясани лъвове — затворени в клетката на строг надпис за принадлежност към Комисарството по купонната система, принуждава печатът на Синодалната канцелария да се чувства като беден роднина. Лъвовете са пресечени със строг калиграфски текст, който съобщава на поколенията изключително важния исторически факт, че за зимата на четиридесет и пета година, ми се отпускат от Комисарството, извънредно — чифт негланцирани шушони, срещу заплащане!

Помня тия шушони! Бяха с телени закопчалки в горния край, които веднага се счупиха; шихме връзки за обувки, накрая ги засекретихме със секретни игли, които все се изхитряха да ме бодат подло.

Бяха светло-черни и много добре им стояха топлите лепенки от вулканизатора на вуйчо ми: червени, черни и една жълта — на левия шушон.

Първите зими ги носех с два вълнени чорапа, после — с един, накрая — с памучни. Когато съвсем се изтриха и разпаднаха, ги

подстригахме да се разхождат из двора, в компанията на налъмите, които ми чукаха болезнено кокалчетата.

Тя ми многострадални шушони повдигнаха и първите социални въпроси, на които все се правя, че не знам отговора...

Това, че едно от първите мероприятия на народната власт е било да ми отпусне негланцирани шушони срещу заплащане — е много добре, даже похвално; но... защо на съседчето (няма да Ви кажа кой беше Татко му), бяха гланцирани и тъмно черни?!... И закопчалките им бяха ламаринени, също като стълбички, на степени. И ватирани отвътре...

И още нещо, неотразено на гърба на Кръщелното ми свидетелство:

Със същите тия шушони; три години по-късно, по Сирни заговезни (щото беше кишаво и Маскарад), с Кръщелното си свидетелство ходих да се запиша в кварталното читалище Цанко Церковски. След това минах през училище (бях в трето отделение), да си получа тихомълком червената връзка, тъй като бях от втората група. Бяхме все септемврийчета, но първата група, изглежда бяха по-септемврийчета (няма да Ви кажа кои бяха татковците им), приеха ги тържествено и връзките им бяха копринени, а нашите — памучни, непоръбени и грозни. Когато ми предаваше връзката, дружинната виждайки стиснатото Кръщелно в ръката ми (момчетата никога нямат здрав джоб); помисли, че го нося за случая и рече, че нямало да отразява даването на връзката в него.

И не го отрази!

На връщане за вкъщи, левият ми шушон — оня с жълтата лепенка, преля в една ледена локва и може би по тази причина, имам лош спомен оттогава, който също не е отразен в Кръщелното!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.